

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu: **F. D.**, narodený X., bytom H.Š., Š. ul. č. X. proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava**, Špitálska ul. č. 8, o peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 21. júla 2011, č.k. 14S/127/2010-28, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 21. júla 2011, č.k. 14S/127/2010-28, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 21. júla 2011, č. k. 14S/127/2010-28, podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu proti žalovanému o preskúmanie zákonnosti jeho rozhodnutia z 23. novembra 2010 číslo AA/2009/12531-NSVOPPK/KLD zamietajúceho odvolanie žalobcu a potvrdzujúceho rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch, detašované pracovisko v Hlohovci, ktorým žalobcovi podľa § 8 ods. 1 písm. b/ bod 2. zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z.z.“) nebol priznaný

peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov, súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla z dôvodu, že podľa záverov komplexného posudku zo 16. augusta 2010 číslo 2010/69614/DB sociálne dôsledky zdravotného postihnutia žalobcu v oblasti zvýšených výdavkov nie je potrebné kompenzovať peňažným príspevkom.

V odôvodnení uviedol, že posudkový lekár pri vypracovaní lekárskeho posudku z 9. novembra 2010 zohľadnil všetky dôkazy a doklady predložené v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa a tiež aj dodatočne predložené žalobcove lekárske nálezy z 23. júla 2010 a z 20. októbra 2010. Po ich vyhodnotení posudkový lekár dospel k záveru, že oproti predchádzajúcemu posúdeniu nedokumentujú takú zmenu zdravotného stavu, ktorá by bola podkladom pre rozhodnutie o splnení podmienok odkázanosti na prepravu osobným motorovým vozidlom. Žalovaný pred svojím rozhodnutím riadne zabezpečil všetky potrebné podklady, dodržal procesný postup vo svojom rozhodovaní, zistené skutočnosti právne vyhodnotil a dospel k správne právnemu záveru.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie. Uviedol, že viackrát ústne žiadal žalovaného o vydanie parkovacieho preukazu, ale pracovníčka žalovaného mu vždy tvrdila, že k tomu musí požiadať o peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov na benzín. Podotkol, že sa domáha najmä poskytnutia parkovacieho preukazu.

Žalovaný žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Namietal, že žalobca nepodal žiadosť o vydanie parkovacieho preukazu a preto jeho námietku o jeho nevydaní nepokladal za dôvodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Podľa § 11 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z.z. posudkový lekár je povinný pozvať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak o to táto fyzická osoba písomne požiada

alebo požiada podaním žiadosti elektronickými prostriedkami podpísanej zaručeným elektronickým podpisom.

Zo spisov vyplýva, že 30. júna 2010 podal písomnú žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla podľa § 8 ods. 1 písm. b/ bod 2. zákona č. 447/2008 Z.z.

Úlohou súdu prvého stupňa v konaní o žalobe bolo preskúmanie dôvodnosti žaloby, podanej podľa piatej časti, druhej hlavy OSP, v ktorej žalobca namietal nezákonnosť rozhodnutia žalovaného vo veci nepriznania peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Odvolačí súd preto na základe odvolania žalobcu posudzoval vecnú správnosť rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá.

Aj odvolací súd zistil, že MUDr. E. H., posudková lekárka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch, Detašované pracovisko Hlohovec na základe žiadosti žalobcu z 30. júna 2010 podľa § 11 ods. 11 zákona č. 447/2008 Z.z. vypracovala 16. júla 2010 lekárskeho posudok s vyjadrením, že žalobca je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím so 70 % mierou funkčnej poruchy podľa prílohy 3 oddiel III. (endokrinné poruchy, poruchy výživy a premeny látok) bod 8. písm. d/ (chronické komplikácie cukrovky) cit. zákona s tým, že nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a nevyžaduje príspevok na prevádzku osobného motorového vozidla.

Na základe záveru tohto lekárskeho posudku žalovaný podľa § 15 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. vypracoval 16. augusta 2008 komplexný posudok číslo 2010/69614/DB, podľa ktorého žalobca z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Tento komplexný posudok bol podkladom pre rozhodnutie žalovaného o nepriznaní peňažného príspevku.

Odvolačí súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalovaný v správnom konaní postupoval v súlade so zákonom č. 447/2008 Z.z. a nemožno mu vytýkať pochybenie, spočívajúce v zamietnutí žiadosti o vydanie parkovacieho preukazu, lebo predmetom konania bolo len rozhodovanie o predmete žiadosti žalobcu, a to žiadosti

o poskytnutie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. Napokon žalobca v odvolaní nenamietal žiadnu skutočnosť, ktorá by spochybnila správnosť a zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného a vecnú správnosť rozsudku súdu prvého stupňa.

Odvolací sú tiež poukazuje na poznámku súdu prvého stupňa ohľadne parkovacieho preukazu, ktorý žalobca uvádza v odvolaní. K tomu dopĺňa, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná podľa posudku na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 alebo má praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí, vyhotoví príslušný orgán parkovací preukaz na základe právoplatného rozhodnutia o parkovacom preukaze.

Konanie o priznanie peňažného príspevku na kompenzáciu, konanie o preukaze a konanie o parkovacom preukaze sa začína na základe žiadosti fyzickej osoby alebo na základe žiadosti rodiča maloletého dieťaťa alebo fyzickej osoby, ktorá má dieťa zverené do osobnej starostlivosti na základe rozhodnutia súdu (§ 55 ods. 1 prvá veta zákona č. 447/2008 Z.z.).

Na účely vydania parkovacieho preukazu musí lekársky posudok obsahovať určenie miery funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom alebo či fyzická osoba má praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že podmienkou vydania parkovacieho preukazu je predovšetkým podanie žiadosti o parkovací preukaz na príslušný úrad žalovaného, ktorý skúma, či podmienky pre jeho vydanie boli splnené. V prípade, ak na základe lekárskeho posudku posudkového lekára dôjde príslušný úrad k záveru, že podmienky v zmysle § 17 ods. 1 cit zákona sú splnené, o tejto skutočnosti rozhodne a až po právoplatnosti rozhodnutia o priznaní parkovacieho preukazu vyhotoví parkovací preukaz.

Skutočnosť, že žalovaný o takejto žiadosti žalobcu rozhodol, by mala za následok skúmanie jeho rozhodnutia len na základe riadne podanej žaloby. Žalobca však podľa obsahu administratívnych spisov žiadosť o parkovací preukaz nepodal a ani nepreukázal, že uvedenú

žiadosť podal, že žalovaný o nej rozhodol a že sa na základe žaloby stala predmetom súdneho preskúmania.

Súd sa preto mohol zaoberať a aj sa zaoberal len žalobou, podanou proti rozhodnutiu žalovaného o nepriznaní peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov, súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. V jeho postupe a rozhodnutí odvolací súd nezistil pochybenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov rozsudok Krajského súdu v Trnave podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Podľa § 250k ods. 1 vety prvej OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Odvolací súd žalobcovi nepriznal náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 OSP a § 246c OSP, lebo nebol v odvolacom konaní úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. októbra 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová